

останки давних осель, покритих осадами, або руїни давних міст, засипаних летучим піском, старі гроби, рисунки, різьби і образи на стінах, нарешті останки найрізнійших знарядів, предметів і прикрас складають вже лиш свідокство про жите давних своїх властителів.

Однакож чоловік старає вдерти ся в ще давнійші часи, коли не тільки не будували міст, ані святинь, ані палат, ані гробів, не тільки не послуговували ся

Обр. 5. Перекрій гробового кіпця з Данії. В ній знаходиться скриня з урною попельницею з епохи бронзи.

ніяким письмом, але навіть не вміли будувати не то тревалих але й нетревалих мешкань. В подібнім випадку, розуміє ся, не можна відкрити на поверхні землі слідів чоловіка з так давних часів: хочаби до них дійти, треба розкопувати гроби (Обр. 5.) і з того всього, що найде ся в такім запалім і перегнилім гробі, треба відгадувати жите чоловіка з предавних часів.

Часи такі давні, що можемо пізнати їх з писемних свідокств, називають ся історичними часами,